

In deze rubriek reizen we van Aduard naar Adinkerke. Op de route ontmoeten we melkveehouders die hun sector op een bijzondere manier dichterbij de burger brengen.

Zorg voor mensen met een beperking. De melkkoeien vormen het kloppende hart van dorpsgemeenschap Widar. De grens over, naar **Merksplas**.

TEKST ANNELIES DEBERGH

Koeien als motor van het zorgbedrijf

In aantal is de groep melkkoeien bij leefgemeenschap Widar beperkt tot negen stuks. In waardering tellen ze des te meer. 'De koe is de motor van ons bedrijf.' Aan het woord is Dirk Govaerts, hij heeft de dagelijkse leiding van de boerderij, die behalve koeien ook varkens telt en daarnaast 130 hoogstamfruitbomen, 40 hectare landbouwgrond en één hectare tuinbouw.

De potstal met opvallend boogdak neemt een belangrijke plaats in het zorgaanbod in van dorpsgemeenschap en biologisch-dynamische boerderij Widar vzw. De vereniging heeft als voornaamste doel om zinvolle dagbesteding aan te bieden aan personen met een mentale of fysieke beperking. Momenteel zijn dat zo'n vijftig mensen. 'Koeien geven structuur aan onze zorgbehoevende bewoners. En dat is juist waar ze nood aan hebben. Het leven op en rond de boerderij brengt ritme in hun dagen. Door het leven met de natuur wordt de levenszin en de levenskracht van onze bewoners vergroot', geeft Govaerts aan.

Het melken gebeurt door de medewerkers van Widar. De mensen die er wonen, dragen bij aan de verzorging van de dieren. 'Ze halen de koeien van de weide voor het melken, helpen bij het voeren en het uitmesten van de kalfjes en ze werken ook mee bij de verwerking van de melk tot zuivelproducten zoals kaas.'

Door de uitbreiding van het zorgaanbod verwacht Dirk Govaerts dat de veestapel stilaan groeit tot veertien melkkoeien. 'Het is voortdurend zoeken naar het juiste evenwicht tussen goede productie en goede zorg. De groei van de gemeenschap zorgt ervoor dat ook de boerderij groeit.'

Er is voor gekozen om te werken met rustige rassen. Dat varieert van Kempisch roodbont tot Fries-Hollands, maar ook richting Oost-Vlaams witroodbloed. 'We zijn niet gehecht aan een bepaalde soort koe. Belangrijk is wel dat de koeien rustig en goed hanteerbaar zijn. Omdat we ook aan natuurbegrazing doen, passen robuuste rassen ook beter.'